

Izhaja vsaki četrtak ob 8. uri popoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1.50. Za Nemčijo je cena listu 6 K, za druge dežele izven Avstrije 6 kron.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznana sprejema upravništvo, Gorica Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekašiču nasproti mestnem vrtu, pri Vaclavu Baumgartl v Čorenjski ulici in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petit vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pogodbi.

XIX. letnik.

V Gorici, 28. junija 1911.

26. številka.

Dober nauk.

Krščanska socialna stranka na Dunaju je doživela ob zadnjih državno-zbornskih volitvah poraz, ki je vse krščansko-socialne stranke v Avstriji hudo iznenadil. Sedaj naštevajo nemški katoliški listi vzroke, ki so dovedli najmočnejšo krščansko stranko do te katastrofe. Dobro je, da si ogledamo tudi mi te vzroke.

1. Dunajski krščanski socialci so zgubili **stik z ljudstvom**. V sled visokih služb, ki so jih zasedli, niso imeli časa za ljudske shode, za agitacijo med ljudstvom in za ljudske potrebe. Stranka, ki se hoče vzdržati, mora biti vedno z ljudstvom v dotiki, mora spoznavati značaj ljudstva, njegove želje in potrebe in se mora za izpolnitev teh potreb skupno z ljudstvom poganjati.

2. Zanimarjala se je **društvena in gospodarska organizacija**. V društvih je katoliško življenje. Stranka brez društva je mrtva. Volilni shodi je ne morejo ob volitvah na enkrat oživiti in spraviti na noge.

3. Velik vzrok poraza je bila, kakor poročajo nemški katoliški časopisi, **needinost v stranki**. Ta je največ pripomogla k padcu. V stranki se je pokazala **nova struja**, ki je postavila „neoficijelne“ kandidate, ki so v nekaterih okrajih na Spodnjem Avstrijskem tudi zmagali. Gospodje so se igrali z ljudsko dobro voljo. Mislili so, da so močni dovolj, da se jim liberalcev in socialistov ni treba bati. Ljudstvo je radi te needinosti postalo nezaupno. Zgubilo je navdušenje za dobro stvar in prepustilo zmago nasprotnikom. Dr. Luegerjevo načelo: „**Concordia res crescunt, discordia maximae dilabuntur**“ (kjer je edinstvo, rastejo tudi male reči, kjer pa je needinost razpadajo tudi največje) se je ob teh volitvah pozabilo. Še-le sedaj, ko stoje na razvalinah državnozbornskih volitev, spoznavajo svoj pogrešek, da je **zločin** delati radi osebnih aspiracij razpore v stranki, ki je edina v načelih. Edinstvo ne more nadomestiti ne agilnost ne požrtvovalnost ne organizacija in sploh nobena reč!

4. Nadaljni vzrok je bil **nepravičnost** stranke v narodnem vprašanju. Začeli so uganjati visoko **nemško** politiko ter preganjati dunajske Slovane, zlasti Čeha. V tem so hoteli prekositi druge nemške stranke. Celo radikalna nemška stranka jim ni bila dovolj nemška. Pozabili so na načelo: „**Justitia fundamentum regnorum**“ (Pravičnost je podlaga kraljestvom). Radi tega so si odujili češko ljudstvo na Dunaju, ki jim je obrnilo pri volitvah hrbet ter odločilo zmago tistih, ki mu vsaj šol privoščijo t. j. socialnih demokratov. Najslabše pa je, da se krščanska socialna stranka še sedaj tega pogreška ne zaveda, ampak hoče biti še naprej najbolj radikalna nemška struja. Tako-le piše

dunajska „**Christlich-soziale Arbeiter-Zeitung**“: „Nemški nacionalci so bili pri volitvah nasproti krščansko-socialni stranki nezvesti. Pomagali so postaviti na konja sovražnika tistih postav, ki so bile izdane v varstvo nemške narodnosti in **priljalje čeških šolskih zahtev**. Bogovi se veselijo!“ Ali ni to zaslepljenost? Po tej poti ne bo krščansko-socialna stranka nikoli več zavladala na cesarskem Dunaju.

5. Stranka je dalje zanemarjala **časopisje**. Tudi na tem polju se je pojavil razkol. Nekateri so podpirali hinavski list „**Deutsches Volksblatt**“, ki se je pa ob volitvah postavil odločno na nasprotno stališče. Pokazalo se je, kako velikansko moč ima dobro urejevano časopisje.

To so poglavni vzroki tega velikega poraza na Dunaju. Naj bi ta poraz bil za vse krščanske stranke v Avstriji **dober nauk** za bodočnost in opomin k složnemu postopanju vseh katoliških strank neglede na narodnost!

Politični pregled.

Bienertth je šol.

Ministerski predsednik baron Bienertth je podal v pond. popoldne svojo ostavko, katero bode cesar gotovo vsprejel. Njegov naslednik bo, kakor je že na drugem mestu povedano, baron Gautsch. Baron Bienertth bi najbrže ne bil razpustil državnega zbora, ako bi slutil, da bode izid novih volitev tak, ki bode tudi njega spravil s pozorišča naše tranje politike. Za danes povemo le toliko, da nimamo Slovenci nobenega razloga obžalovati Bienertthov padec, ampak nasprotno, veseliti se ga moramo, ker nam je Bienertthovo vladanje dovolj dokazalo, da je bilo njegovo srce vedno in povsod le za Nemce.

Otvoritev državnega zbora.

Z Dunaja poročajo, da se v krogih avstrijske državne zbornice govori, da otvori dne 12. julija novi parlament sam cesar, ki pride navlašč zato iz Išla.

Turčija in Črna gora.

Razmerje med Turčijo in Črno goro je še vedno napeto. V turških krogih mislijo, da Črna gora zadržuje na njena tla ubegle Malisore, da se ne vrnejo v Albanijo, vsled česar je rok, ki ga je dal Torgut Šefget paša Arnavtom, da izroče orožje, potekel brez uspeha. Turški vladi se je naznanilo, da so zastopniki vseh držav priporočili črnogorski vladi, da bi vplivala na Malisore, naj se vrnejo domov in podvržejo.

Ustaja v Albaniji.

Porta je prejela poročilo, da so Malisori podpirani od črnogorskih vojakov napadli obmejno utrjeno stražnico

blizu Selc. Krogle so prodrle okna in ranile tri turške vojake. Posadka je pregnala Malisore. Porta je o tem dogodku obvestila velevladi.

Darovi.

Jubilejni darovi za „Slovensko sirotišče“:

P. n. gg. Dr. Andrej Pavlica 5 K, Valentin Rebula, Nabrežina, 60 vin., Ivan Franké, kurat 50 vin., Luka Bavdaš, Ajba 40 vin., v nabiralniku gostilne Ivana Glešič 1 K 30 vin.

Knjižico „Razglašenje Gospodovo“ so preplačali p. n. Val. Knavs, vikar v Lozetu 3 K.

Za „Alojzijevišče“:

Valentin Rebula, Nabrežina 60 vin

Domače in razne vesti.

Skrbite za „Primorski list“ in razširjajte ga! — Vse naše somišljenike prosimo, naj se nikdar ne utrudijo v delu za razširjevanje dobrega tiska. To je dandanes nad vse potrebno. „Primorski list“ v vsako krščansko družino! Čeprav se je v zadnjem času v tem oziru dobro delalo in se je številno naročnikov pomnožilo, bi bilo želeli še več. Skrbeti pa treba tudi za **redno plačevanje** lista. Prosimo vse cenjene naročnike, naj storijo čimprej sveto dolžnost. V tiskarni imamo delavce, ki hočejo biti ob sobotah plačani! Cena listu do konca leta je 2 K, za manj premožne 1 K 50 v. Na delo za vaš in naš „Primorski list“.

Imenovanje. — Voditelj tuk. okrajnega glavarstva, dvorni svetnik H. grof Attems je imenovan namestništvenim podpredsednikom pri c. kr. namestništvu v Trstu. Svojo novo službo nastopi prih. mesec. Posle okrajnega glavarstva v Gorici bo začasno vodil c. kr. okrajni komisar dr. Baltič.

Premeščenje in odlikovanje. — Cesar je podelil namestništvenemu podpredsedniku dr. Andreju grafu Schaffgotschu v Trstu povodom premeščenja k namestništvu v Linc komturni križec Fran Josipovega reda z zvezdo.

Odlikovanje. G. minister za uk in bogočastje je podelil g. Al. Buncu, nadučitelju v Dolini o priliki njegovega stalnega umirovljenja naslov „**ra-v-n-a-t-e-l-j-a**“.

Odlikovanje. — Cesar je podelil uradnemu slugi trgovskega in pomorskega sodišča v Trstu Josipu Bratina povodom zaprosenega stalnega umirovljenja srebrni zaslužni križec s krono.

Slovenski staršii! — Ako vpišete sina v 1. gim. razred, je vaša sveta dolžnost, da ga prijavite za slovenski oddelek.

Izpred porotnega sodišča. V peketek se je pred tukajšnjim porotnim so-

diščem obdržavala v tej porotni dobi prva kazenska razprava. Predmet tej razpravi je bil uboj posestnika Henrika Debenjak iz Kozane, ki se je izvršil dne 18. decembra min. l. in katerega krivdo je hotela nesramna lažnjivka „Soča“ zvrniti na „klerikalce“ oziroma „Orle“, dočim bo kazenska razprava dognala, da niso imeli „klerikalci“ oziroma „Orli“ na tem uboju najmanjše krivde, ampak da je postal Henrik Debenjak žrtev zgolj liberalne podivjanosti.

Dne 18. decembra m. l. so imeli liberalci v Kozani v gostilni Valentina Prinčiča ustanovni shod telovadnega društva „Sokol“. Na ta shod jih je prišlo mnogo iz biljanske občine, nekaj iz Snežatnega, nekaj Kozancev, tako da jih je bilo tam vsega skupaj, kakor so trdile priče, kakih 30—40. Da ni smel na tem shodu manjkati tudi vzgojitelj Šolske mladine, učitelj Turk iz Višnjevika, razume se samoobsebi. Shod se je vršil, zopet kakor trdijo priče, mirno in ni bilo na njem nikakega prepira. Da se je na shodu mnogo govorilo in morebit še več pilo, je tudi samoobsebi umevno. Ali mesto da bi tuji zborovalci po shodu, ki je končal okolu 4. ure in pol, šli domov, in to posebno Biljanci, katerih je bilo največ, začeli so po Kozani v raznih krčmah rogoviliti, izzivati mirne Kozance in jih celo dejansko napadati, kakor se je dogodilo to priči Zuljanu, ki je bil od nekega Biljanca, ničesar sluteč, udarjen s kamnom in ranjen z nožem v hrbet. Konečno so okolu 7. ure zvečer hoteli Biljanci vendarle, več ali manj vinjeni, zapustiti Kozano ter se podati domov. A še pri zadnjih hišah niso nehali z izzivanjem, tako da jim je nek Kozanec, ko so mimo njegove hiše gredoč razsajali, nejevoljno rekel, naj dajo vendar mir in naj ne nadlegujejo mirnih ljudi, marveč naj gredo domov, ko jih nikdo nič ne praša.

To umestno in opravičeno svarilo pa je razposajence tako ujezilo, da so se vrnili zopet proti vasi in zletati je začelo proti vasi kamenje.

V tistem hipu prišel je, nič slabega sluteč, pokojni Henrik Debenjak (ki pa ni bil „klerikalec“) iz svoje hiše. Name njen je bil v trafiko po čigarete. Komaj je stopil na cesto, priletel mu je kamen s tako silo v glavo, da mu je prebil klobuk, ter ga tako močno ranil na glavi, da se je Debenjak zgrudil na tla, in v času kakih petih minut, odkar je zapustil hišo, bil je tudi zaboden v trebuh. Drugi dan je vsled dobljenih ran umrl. Kako se je to zgodilo, ne bo tudi razprava natanko dokazala.

Obtožen ubojstva je bil 25-letni Anton Markočič iz Drnovka iz občine biljanske, sin kolona liberalnega Juse. Markočič je priznal, da je on zabodel Henrika Debenjak, katerega pa v temi ni spoznal, v trebuh, to pa zaraditega, ker ga je, kakor pravi Markočič, Debenjak s kolom tako močno udaril, in sicer enkrat po glavi, drugi krat pa po

hrbtu, da je vsled padcev padel na roke, in ker ga je hotel še nadalje pretepati. Markočičeva izjava na včerajšnji razpravi in ona pred preiskovalnim sodnikom si pa naravnost nasprotujeta. Po včerajšnji izjavi bil je Markočič zabodel Debenjaka stoječega, po izjavi pred preiskovalnim sodnikom pa ležečega.

Na predsednikov opomin, da je Markočič pred preiskovalnim sodnikom drugače govoril kakor včeraj, je Markočič sicer trdil, da je pred preiskovalnim sodnikom ravno tako izpovedal, kakor včeraj, ali kdo naj mu to veruje. Markočičeve priče so tudi trdile, da je oni človek, katerega je Markočič zabodel, udrihal po Markočiču. Samo v tem niso bile edine, s čim da je Debenjak udrihal. Nekatero so pravile da s polenom, druge da s palico, tretje pa da s kolom.

Ip pa še nekaj, kar je jako značilno. Neka Markočičeva priča je trdila, da je nosil oni človek, po katerem je udrihal Debenjak, pelerino, dočim v resnici Makorčič, kakor sam priznava, pelerine ni imel. Čudno pa je pri vsem tem to, da niso oni ljudje, ki so prihiteli na upitje, da leži eden mrtev na tleh, na kraj nesreče in ki so smrtnoranjenega Debenjaka prenesli v njegovo hišo, videli na licu mesta ne palice, ne polena, ne kola.

K boljšemu umevanju cele situacije moramo omeniti, da se je vse to vršilo dne 18. decembra zvečer ob 8. uri, torej v temi.

Tako je torej prišel ob življenje dne 18. decembra m. l. Henrik Debenjak popolnoma po nedolžnem, četudi je hotel zagovornik Markočičev dokazovati, da je bil pokojnik znan kot prepirljivec in pretepač.

Med vsem izpraševanjem prič pa nismo v petek slišali niti besedice o „Orlih“, ne iz ust Markočičevih prič ne iz drugih in ne pade na njih torej na tem dogodku najmanjša krivda, čeravno jo je hotela nesramna lažnjivka in obrekovalka „Soča“ v svojih člankih, ko je pisala o tem dogodku, zvaliti na nje.

Sodnemu dvoru je predsedoval više sodni svetnik Rutar. Obtožbo je zastopal državni pravdnik Jeglič. Obtoženca zagovarja dr. Stanič. Porotna klop je bila mešana. Obtožnica je bila prečitana v slov. in ital. jeziku, ravnotako zdravniški papere. Drugače se je vršila razprava brez tolmača, ker so ital. porotniki izjavili, da razumejo slovensko.

V soboto so bile na predlog zagovornika zaslišane še nekatere priče, med njimi učitelj France Turk. Dočim ni v petek nobena priča nič vedela o tem, da bi se bili Kozanci kako pripravljali na napad na Biljance, jih na kak način izzivali itd., je znal o tem mnogo povedati priča Turk, ki je rekel, da se je nahajal na nekem mestu skupaj s pričo Antonom Jusa, ki je bil že v petek zaslišan, ki pa ni vedel o vsem tem ničesar povedati, kar je pravil France Turk. Turk je videl gruče Kozancev, je videl žice preprežene čez pot itd. itd. Celo drž. pravdnik se je začudil, da ni od 25. zaslišanih prič nobena tega videla, o čemur je znal pripovedovati učitelj Turk. Isti dan je bil zaslišan kot priča tudi Rudolf Debenjak, brat pokojnega Henrika, ki je izpovedal, da je bil pokojni Henrik kot mladenič res enkrat zaradi pretepa obsojen na štiri mesece ječe, a je odločno proti temu ugovarjal, da bi bil njegov brat tak pretepač, za kakršnega ga hoče imeti zagovornik.

Zaslišan je bil ta dan tudi biljanski župan, ki pa ni nič posebnega povedal, kvečem to, da je videl na glavi obtoženčevi, ko se je ta kritičnega dne vrnil iz Kozane v Biljano, rano, o kateri rani pa niso našli zdravnik, ki so 2 dni pozneje Markočiča preiskali, nobenega sledu.

Nato so bili prečitani razni spisi. Temu čitanju so sledili govori državnega pravdnika in zagovornika.

Razprava bi bila že v soboto končana, da ni prišlo zagovorniku dr. Staniču v soboto zvečer okolo 8. ure med zagovorom slabo. Zato se je morala razprava prekiniti in se je odložila za nedeljo ob 9. uri predpoludne.

V nedeljo je zagovornik dr. Stanič nadaljeval svoj zagovor. Državni pravdnik je na ta zagovor repliciral, kateremu je konečno protiugovarjal še zagovornik.

Nato je predsednik v kratkih potezah podal jasno sliko cele razprave in obrazložil obenem porotnikom stavljenim jim vprašanja. Porotnikom sta bili stavljeni namreč dve glavni in eno dodatno vprašanje. Prvo glavno vprašanje se je glasilo približno tako: Ali je obtoženec Henrika Debenjak zabodel v trebuh ter mu prizadjal tako rano, da je vsled nje umrl? Dodatno vprašanje k temu glavnemu vprašanju se je približno glasilo: Ali je obtoženec to storil v silobranu? Drugo glavno vprašanje pa se je glasilo: Ali je obtoženec prekorčil meje silobrana?

Pri dodatnem vprašanju je predsednik opozoril porotnike na dejstvo, da so pred preiskovalnim sodnikom tri priče pričale, da je Markočič zabodel v trebuh Henrika Debenjak, ko je ležal na tleh vznak in da je pred preiskovalnim sodnikom ravno to izpovedal tudi obtoženec. Dve od imenovanih treh prič sta sicer pred preiskovalnim sodnikom govorili kot osumljeni osebi in sta bili še le pri glavni obravnavi zaslišani kot prič, kjer sta pa drugače govorili. Priča Anton Reja pa, ki je bil od preiskovalnega sodnika zaslišan kot priča, je takrat kakor tudi sedaj na glavni razpravi pod prisego jednako izpovedal, da je videl priti po klancu neko osebo (ta je bil ranjki Debenjak), kateri je priletel kamen s tako silo v glavo, da se je dotična oseba zgrudila na tla in da je videl v istem hipu približati se k padli osebi štiri ali pet drugih ljudi, katere ni spoznal, ker je bila tema. To pojasnilo se je predsedniku zdelo potrebno, da se bodo znali porotniki ravnati, ko bodo odgovarjali na dodatno vprašanje.

Ko je predsednik dal porotnikom še neke potrebne pouke, so se ti podali v posvetovalno sobo, v kateri so ostali čez eno uro.

Ko so se vrnili v sodno dvorano, je njih predsednik Primas naznanil porotniški pravorek, katerega pa se niso udeležili vsi porotniki. Državni pravdnik je nato opozoril predsednika, da je tako postopanje nepravilno, nakar je predsednik odredil, da so se porotniki zopet podali v posvetovalnico; in ko so se vrnili iz nje, je njih predsednik Primas naznanil, da so na prvo glavno vprašanje odgovorili z 10 da in z 2 ne; na dodatno vprašanje s 6 da, s 6 ne in konečno na drugo glavno vprašanje z 9 da in s 3 ne.

Vsled tega pravoreka je sodni dvor oprostil obtoženca nudodelstva ubojstva ter ga obsodil v smislu § 335 na 6 mesecev strogega zapore poostregega z enim postom na mesec kakor tudi v plačilo 300 K za udovo, 400 K za zdravniške stroške, 200 K za pogreb, ter 200 K na leto za pokojnikove hčere do 24 leta.

Državni pravdnik in zagovornik sta si pridržala pravico priziva proti ti obsodbi.

V pond. se je vršila porotna obravnavna proti Ivanu Bandeu zaradi težke telesne poškodbe. Ivan Bandeu je namreč dne 22. maja 1910 v krčmi Okrogliča v ul. Lugh'isonzo vrgel nekemu Andreju Kumar kozarec v glavo ter ga tako težko ranil, da ni mogel 30 dni delati ter da se mu je poslabšal vid na enem očesu. — Bandeu je bil oproščen.

Včeraj se je vršila kazeaska razprava proti Antonu Gabrijelčiču (po domače Volf) in proti Ignaciju Križnič iz Anhovega. Obtožena sta, da sta denar

in sicer komade po 1 K in po 5 K ponarejala.

Iz obširne obtožnice posmemljemo sledeče:

Leta 1890 je oče Gabrijelčiča, Ivan, odstopil svojemu sinu Antonu vse svoje posestvo, katero je ta pridno oskrboval ter je povzdignil do vrednosti nad 1500 K. Pozneje je Anton zanemarjal gospodarstvo ter začel delati dolgove, tako da je leta 1909 izjavil, da ne more več zadostiti svojim obveznostim. Razglasil se je konkurz in Anton Gabrijelčič je bil obsojen zaradi krivde na konkurzu na 4 tedne zapore.

Koncem l. 1909 je pa začel Anton Gabrijelčič, da si zboljša svoje gmočno stanje, ponarejevati denar in sicer l in 5 kronske komade. O tem dejstvu je Gabrijelčič obvestil Lovrenca Mavriča iz Anhovega, kateremu je rekel, da se je to naučil od neke osebe z Vipavskega.

Mavrič je izpovedal, da je videl vse priprave za kovanje ponarejenih 5 kronskih komadov ter da je Gabrijelčič v njegovi navzočnosti napravil tak denar.

Tudi neka druga priča, namreč Vidič, je zaznal o tem, a mu je Gabrijelčič resno zagrozil, ako bi ga izdal.

Pri hišni preiskavi so našli sumljivo orodje, vsled česar je bil Gabrijelčič obsojen na šest tednov ječe. Po končani kazni je Gabrijelčič zopet začel izvrševati to obrt. Sedaj si je izbral za kompanjona Ignacija Križniča iz Anhovega. Križnič je priznal, da je sam napravil 3 petkronske in 4 enkronskih komadov ter da je skrival orodje za petkronske komade v neko drevo.

Državno pravdnštvo toži na podlagi gorenjih dejstev Antona Gabrijelčiča zaradi ponarejanja denarja, Ignacija Križniča pa zaradi sokrivde. Gabrijelčič je bil razuntega obdolžen, da je izpostavil nevarnosti življenje drugih s tem, da je imel v svoji hiši shranjen diamit.

Razpravi je predsedoval višesodni svetnik Rutar; obtožbo je zastopal državni pravdnik Jeglič. Gabrijelčiča je zagovarjal dr. Stanič, Križniča pa dr. Levpušček.

Gabrijelčič je izjavil, da ga je prisilila k ponarejevanju denara potreba. Dolžan da je bil namreč Lovrencu Mavriču 210 K in da mu je ta pretel s tožbo, ako ne plača v določenem roku posojilnici v Kanalu omenjene svote. Zaraditega je sklenil ponarejati denar. To je povedal tudi Mavriču, ki ga je vprašal, kdo ga je to naučil. Storil je to, ker se na drugi način ni mogel iznebiti dolgov.

Ignacij Križnič je priznal, da je dobil od Gabrijelčiča dve petaci, o katerih je sumil, da sta ponarejeni, kar je tudi Gabrijelčiču rekel. Gabrijelčič pa mu je odgovoril: „Kaj se hudiča bojiš! Saj se nahaja tudi v teh petacih srebro.“ Eno teh petač je oddal v Valentinčičevi krčmi v Kanalu, ko je plačal vino, katero je tam spil. Drugo petačo je hotel menjati istega dne v Zegovi krčmi v Kanalu, kamor je šel tudi piti, a tam se mu to ni posrečilo. Zapazili so tam namreč, da je petača ponarejena in so mu jo zaplenili.

Med obtožencema je med razpravo nastalo živahno prerekanje. Gabrijelčič je namreč trdil, da je Križnič ponarejene petače opilil in da je zaraditega moral vedeti, da so ponarejene. Križnič pa je to odločno tajil, češ, da bi bila za tako piljenje potrebna posebna pila, katero je pa Gabrijelčič imel in ne on.

Glavna priča proti Gabrijelčiču je bil Lovre Mavrič iz Anhovega, ki je na dolgo in široko pripovedoval, kako je prišel dne 31. decembra 1910 k Gabrijelčiču; kako ga je ta še v pozni noči spremil na njegov dom, kjer mu je začel obetati srečo in na njegovem ognjišču v posebnih ponvicah neko kovino tajati, kar ni pričel prav čisto nič dopadlo; kako mu je kasneje pokazal ponarejeno

petačo, kar ga je nekako prisililo, da se je podal takoj v Kanal, kjer je svo stvar naznanil orožnikom, ki so potem Gabrijelčiča aretirali. Povedal je tudi, da mu je Gabrijelčič žugal, da gorje njemu (priči), ako ga ovadi itd. Zaslišano je bilo še več drugih prič.

Obravnavna pa je končala s tem, da je bil Gabrijelčič obsojen na 18 mesečno ječo, Križnič pa oproščen.

Omenimo naj še to, da je bil Gabrijelčič v Anhovem najhujši liberalni agitator in da je bil še do danes predsednik krajnega šolskega sveta. Ali ne vladajo pri nas krasne šolske razmere?!

Danes se je imela vršiti tiskovna pravda proti „Novemu Času“, katerega toži A. Gabršček zaradi razžaljenja časti. Morala se je odložiti zaradi pomanjkanja tolmača.

Splav prve avstrijske „dreadnoughtke“ (mogočne vojne ladije) se je vršil v soboto v Trstu na jako slavnostni način. Prisostvovalo je splavu 9 nadvojvod, 10 nadvojvodinj, nekateri ministri, mnogo generalov, častnikov, namestnik, trž. župan in neštevilna množica ljudstva. Kumica ladije je nadvojvodinja Marija Annunziata. Krstila je ladijo po nalogu Nj. Veličanstva „Viribus unitis“. Tem povodom je prišlo ta dan v Trst okoli 20.000 tujcev.

Nagrobni spomenik kardinala Missia. — Po naročilu tozadavnega posebnega odbora je izdelal akademični kipar Alojzij Repič, c. kr. profesor na umetno-obrtni strokovni šoli v Ljubljani, spomenik pokojnega cerkvenega kneza, namenjen za grobno kapelico na Sveti Gori pri Gorici. Spomenik je portret kardinala, ki kleči v molitvi zatopljen, oblečen v kardinalske obleke. Izklesan je kot visoki relief iz laškega mramorja. Ploča je 2:30 m visoka in 1:80 m široka.

Gradeški hosplo. Dečki in deklice ki jim je bilo podeljeno brezplačno zdravljenje, se odpeljejo dne 2. julija z južne postaje. V Gradežu ostanejo okoli 50 dni.

Na c. kr. izobraževališču za učitelje v Gorici se bodo vpisavali v l. tečaj dne 1. julija t. l. od 8.—12. ure dopoldne in od 3.—6. ure popoldne.

Gojenke se imajo zglasiti v spremstvu starišev ali pa njih namestnikov in morajo predložiti zadnje šolsko izpovednico, uradno zdravniško potrdilo o fizični sposobnosti ter krstni list.

Duhovne vaje za č. gg. duhovnike pri oo. jezuitih v Ljubljani, Elizabetna cesta št. 9, bodo meseca julija vsak teden. Začetek vselej v ponedeljek ob 6. uri zvečer. Č. gg. naj se blagovolijo prej pismeno ali ustno oglasiti.

Sprejemanje novih gojencev v kn. ndš. deško semenišče v Gorici. — Pogoj za sprejem so naslednji: 1. Prosilci morajo biti najmanj 11 let stari ter imeti že najmanj prvi gimnazijski razred z dobrim vspehom dokončan. 2. Svoji prošnji morajo priložiti spričevali za dnjih dveh semestrov, krstni list, ubožni list, sve-dočbo glede cepljenja koz in zdravstvenem stanju. 3. Prosilci naj se osebno predstavijo ravnateljstvu deškega semenišča, ki bode v ta namen na razpolago, nedelje izimši, vsak dan od 10.—12. ure dopoldne. Čas za vlaganje prošenj traja do 20. julija.

Ravnateljstvo
kn. ndš. dešk. semenišča.

Kolera v Trstu. — Mornariška oblast objavlja: Dne 23. t. m. je došel v Trst izseljeniški parnik Ausiro-Americane „Oceania“, ki je privozil iz New Yorka preko Ponta Delgada, Gibraltar, Neapelj in Korfu. Potnica drugega razreda Sofija Brenner, ki je obolela prejšnji dan na driski, je kmalu nato umrla v Trstu. Ker je bil slučaj sumljiv kolere, so takoj dirigirali ladjo v

(Dalje v prilogi.)

lazaret, ne da bi bila prišla ladja s svojo posadko in s potniki v stik s tržaškimi prebivalstvom. Ladja ostane v kvaranteni pet dni, kjer bodo opazovali potnike in ladjo desinficirali. Obdukcija in bakteriološka preiskava sta dograli, da je umrla Brennerjeva na pravi azijski koleri.

Poroka. — Poročil se je danes g. profesor dr. K. Cepuder v Kranju z gosp. Elo Abramovo iz Gorice.

Cesar je kupil vilo Hermes od nadvojvodinje Marije Valerije za poldrug milijon K; namerava trajno v vili stanovati. Cesar se dobro počuti. V vili Hermes so bile vsak dan avdijence. Kdaj da cesar odpotuje v IŠI, še ni znano.

Velik požar na Kranjskem. — Požar je vas Gabrije pri Novem Mestu skoro popolnoma uničil; pogorelo je 111 poslopij. Požar so povzročili otroci, ki so igraje se z ognjem zažgali listje. Dva otroka sta zgorela v plamenu. Pogorelo je mnogo živine, kmetijskega orodja ter tudi precej denarja. Škodo cenijo na četrtilijona kron.

Izgubil je nekdo na poti s Kornja do Grgarja denarnico, v kateri se je nahajalo 50 K, ter nekaj drugih papirjev. Kdor bi jo bil našel, naj jo odda v „Narodni tiskarni“.

Listnica uredništva. Zaradi pomanjkanja prostora smo morali mnogo dopisov odložiti za prihodnjic.

Mestne novice.

Sklep šolskega leta v učnih zavodih društva „Šolski Dom“ bode v torek dne 11. julija s sv. mašo ob 8. uri, in sicer za deško in dekliško vadnico v „Š. Domu“ v cerkvi sv. Antona pod Kostanjevico ter za ostale učne zavode v „Malem“ in „Novem Domu“ v novi cerkvi čč. oo. kapucinov. V nedeljo, 9. julija ob 9. uri dopoldne se odpre v „Novem Domu“ razstava izdelkov ženske obrtne šole ter ročnih del pripravljavnic za učiteljice in društvenih šol. Razstava bode p. n. občinstvu brez vstopnine odprta ta dan do poludne in od 3. do 6. ure popoldne, kakor tudi 10. julija od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 5. ure popoldne.

Veselicca zavodov „Šolskega Doma“. Kakor druga leta ob sklepu šolskega leta, tako tudi letos se mladina zavodov „Šolskega Doma“ skrbno pripravlja za javen nastop pod vodstvom učiteljskega osebja, ki se je že večkrat izkazalo, da razpolaga z izvrstnimi močmi. Veselice ob koncu šolskega leta na zavodih „Šolskega Doma“ so prišle že tako v navado, da si sploh ne moremo misliti sklepa šolskega leta brez teh. Lepo je to! Mladina se ob koncu šolskega leta skaže hvaležna šolskim zavodom, v katerih je črpala lepe nauke za življenje. In vsak iskren slovenski rodoljub rad prihi na te veselice, da počasti našo mladino in tudi dá z malim prispevkom pripomoč, da bodo naši šolski zavodi nadalje vršili sveto narodno delo v procvit goriškega slovenstva.

Zato nas tudi letos vabi odbor našega „Šolskega Doma“, da v kar najobilnejšem številu posetimo veselice, ki se bode vršili v soboto, dne 1. in v nedeljo dne 2. julija v veliki dvorani „Central“ ob 5. uri popoldne. Učiteljsko osebje zavodov „Šolskega Doma“ se trudi že delj časa, da bo nastop šolske mladine res časten in bo nudil obiskovalcem nekaj izrednega. Zato opozarjamo rodoljube v mestu in na deželi, gospodo in delavstvo, uradništvo in obrtništvo, da ne zamudi lepe prilike. Vsi pojdimo v soboto ali v nedeljo v dvorano „Central“, da tako spet enkrat pokažemo, da cenimo naše narodno ognjišče, zavode „Šolskega Doma“!

Vspored veselice šolske mladine zavodov „Šolskega Doma“, ki se bode vršila v soboto dne 1. in v nedeljo dne 2. julija ob 5. uri pop. v dvorani „Central“ v Gorici, je sledeč: 1. V. Vodopivec: „Pogled v nedolžno oko“, tro-ozlroma štiriglasen ženski zbor. 2. Oton Zupancič: Deklamacija „Na vlakcu“. 3. Volarič: „Slovenski svet“, štiriglasen ženski zbor. 4. Vida: „Vprašanje solnčicu“, dvogovor. 5. Sokoll (prenaredil za ženski zbor): „Naš je mladi čas“. 6. Telovadni nastop dečkov. 7. Vračanje s polja, žive podobe. 8. Mary Clement: „Cigani v gozdu“, spevoigra s plesom.

Predprodaja vstopnic za sobotno in nedeljsko veselico učnih zavodov „Šolskega Doma“ se vrši v „Narodni Tiskarni“ vsaki dan od 7. ure zjutraj do 7. ure zvečer.

Požar. Sinoči okolu 8. ure in pol se je iz neznanih vzrokov vnel les, ki je bil namenjen za zgradbo nove cerkve Srca Jezusovega v ulici Leoni. Visok plamen je švigal proti nebu ter privabil nešteto množico ljudstva v one kraje. Kmalu potem pa je začel pihati močan veter, katerega je spremljal močan ualiv, med katerim se je bliskalo in grmelo. Ljudje so se večinoma odstranili, a ognjegasci in vojaki, ki so prihitali, da udušijo ogenj, so ostali na svojem mestu. Gorelo je do pozne ure.

Mestne dopolnilne volitve. — Dopolnilne mestne volitve v Gorici se bodo vršile za III. razred dne 10. julija t. l., za II. razred dne 12. julija in za I. razred dne 14. julija t. l.

Električna centrala v Gorici. — Ob sodelovanju vplivnih oseb so ustanovili v Gorici sindikat v svrhu ustanovitve velike, na zadružni podlagi sloveče električne centrale, ki naj bi že v letošnji zimi preskrbivala mesto goriško s cenanim električnim tokom.

Iz goriške okolice.

g Iz Sovodenj. — Naši kmetje si bodo letos še precej opomogli. Cene poljskim pridelkom so še precej visoke. Cena krompirju je zadovoljiva — po 8 K kvintal. Nekateri kmetje — seveda boljši — ga bodo imeli do 200 kvintalov. Lepe denarce bodo potegnili. Seveda je združena s tem velika muka. Na čast našim posestnikom moramo trditi, da so pridni in varčni. Pred 15 leti je bilo v naši občini do 30 kolonov pokojnega žida Levija. Pod njegovim gospodarstvom sicer kmetje niso trpeli, ker je bil pokojnik — dasi žid — res dober gospodar svojim kolonom, in naši kmetje so ga imeli za svojega očeta. Seveda prihraniti si niso mogli mnogo, ker tudi niso mnogo pridelali. Pokojni Levi pa je kmetom — kolonom — ponudil po jako ugodni ceni zemljišča, katera so obdelovali, na odkup. In tako se je zgodilo, da so vsi njegovi koloni postali samostojni gospodarji in lastniki obširnih zemljišč. Danes imamo v Sovodnjah dobre posestnike z lepim premoženjem. Sicer visi še pri marsikaterem dolg, a pridnost in dobre letine že izbrišejo najeto posojilo. — Druga mladina pa si služi kruh v Gorici ali v tovarnah ali pa v kamnolomih ali v tržiški ladjedelnici. — Nekdanje velike revščine v Sovodnjah ni več. Kdor dela in varčuje, ima kaj.

g Iz Ravnice. (Konec) — In kaj so nam še rekli nekateri Grgarci, namreč nasprotne stranke? Da smo vsi klerikalci iz Ravnice prišli volit. Oh, dragi moj sovražnik, ako bi vsi Ravničani šli voliti, bi vam bilo treba cerkvenika na pomoč klicati, kakor ste ga šli že parkrat o svojem času, naj gre v zvon tolči, da so prišli volilci na volišče, ako ste hoteli biti na zmagi, in tudi 13. t. m. bi se bilo godilo tako, ako smo bili vsi prišli. Pa kaj še, menite li,

da nismo tički mi klerikalci?! Naj ve pa še to svet: vemo namreč tudi po imenu in priimku, kateri ste oni naprednjaki, kateri ste volili gos. Kocijančiča; tudi to nam je dobro znano. Prašal boš dragi čitatelj, tudi to, da kako, saj je volitev tajna. To je pa lahka uganka, saj so imeli vsi Kocijančiči na nosu zapisano ono, kar so na glasovnico zapisali, ali revčki se niso zavedli.

Nočem jih ravno z imenom povedati, le v neko uganko jih postavim in menda jih boš, dragi čitatelj, spoznal, akoravno ne vsakega, pa vsaj one, ki jih le nekoliko poznaš.

3 namreč trije so krčmarji, 3 (trije) so čokarji, 3 (trije) so Sočani in en stric in nadalje 2 (dva) očeta in dva zeta 3 (tri) neveste in en Slovenec, in en Kranc in nadalje 2 pisarja, 2 vladarja in en menda je Idrčan, vsemu našemu ljudstvu dobro znan. Ker menda najbolj visoko nos nosi v našem županstvu in potem je še en poglavar, napredne stranke vladar. Zdaj pa le štej, dragi čitatelj, koliko oseb je imenovanih, in — kakšno čudo! — boš dobil 25 oseb; — res lepa družba, kaj ne? Ali vendar so vsi ti možje volili in glasove oddali gos. Kocijančiču; samo 17 glasov so mu dali; kaj ni lepo! Ali mislite, da jih ni sram? Oh, pa še kako sram jih je bilo, saj so jih ljudje videli, kako so glave povесili, ko so izvedeli v Grgarju izid volitve. Boljše bi jim bilo, ako bi jih prišla kakšna babica z eno mokro „vadlo“ po nosu „ofloskat“, kakor ta glas: 17 glasov Kocijančič. Kdo jih je pa največ dobil, ali veste? Nek prvaški mož, še precej učen, ki je bil v tej družbi kot poglavar, oh ta je milo zajokal v srcu, ker se je menda spomnil na že seštete kronice na zdravje Kocijančiča. Ta je pa huda, vse je šlo v morje. Ali vse je zastoj. Šle so, zdaj pa dajmo ga piti. Na prihodnje ožje volitve bomo pa zmagali, so si mislili revčki. Naš poslanec, č. g. Fon je izvoljen. Ako bi pa prišlo do tega, da bi morali iti še enkrat na volišče, nas pojde iz Ravnice še enkrat toliko ko zdaj. Mi se ne ustrašimo te poti, ali bojim se, da vaši možje se bodo zbal, ako ne bo zadosti „kriglov“ piva. Mi imamo sami, kolikor porabimo, ali nekateri vaših mož, dragi gospod, jih gotovo nimajo in svetoval bi vam, da bi doma ostal, ker drugače bi bil tudi oni dan kakor oprana ciba; potem bi bil preveč moker in bi vam utegnilo škodovati na zdravju. Sveujemo vam pa tudi, da bi vas v taki družbi več ljudje ne gledali, ker ni častno za vas in se vam še dotični v obraz smejejo in ko od vas grede, rečejo, ali smo ga navlekli! Vedite pa, da, ako bi Kocijančiča izvolili, vam ne more toliko plače zvišati, kolikor potrosite za one može dobro napojiti, ker, kakor vidim, jim pregledko teče po grlu.

Zdaj pa ubogajte gospod u. in obrnite se na večino za en drugi krat. Še več bi povedal in opisal, ali vem, da bi se gosp. stavec in gos. urednik jezil nad toliko čenčanje, ali naj le potrpi, za sedaj je konec; ako bo potreba še kdaj, se bom še oglasil.

In že zdaj prosim, g. urednik, za drugikrat malo prostorčka, ker škoda bi bilo, da bi sam jaz toliko vedel; naj vedo še moji znanci. Vsim pa srčni pozdrav! Zagrizeni ravniški klerikalci.

g. Kojsko. — Liberalna trdnjava Kojsko je padla, se je zrušila. Največje županstvo v goriški okolici je naše. To so pokazale ravnokar minule volitve v državni zbor. Cel preobrat se je izvršil. Tako je prav. Dovolj časa je služilo naše ljudstvo liberalni stranki, ne da bi kaj dobilo. Naveličalo se je vednih obljub in nič dejanj ter pokazalo hrbet liberalnim farbarjem. Razveselile so nas številke letošnjih volitev. Ljudstvo je spoznalo, kje mu je iskati kmečkih prijateljev. Saj liberalci ni imel in ne bo imel srca za ljudstvo. To govori zgodovina, to govore cele knjige. — Kojsko je naše. Liberalna tla so tukaj izpodrita! Lenoba liberalne stranke in gnjiloba iste, ki smrdi daleč na okoli, je odgnala množice briškega ljudstva iz liberalnega taborja v naš! Kojsko naj stoji ponosno v naših vrstah in naj bo vzgled — kakor največja županija v okolici — vsem drugim, ki še tavajo v temi liberalizma. Živelo Kojsko!

Iz ajdovskega okraja.

a Ustje pri Ajdovščini. (Žrtve alkohola.) V nedeljo, dne 25. t. m. so nekateri hudo opijanili z žganjem neko ženo in nekega moža. Posledica preveč zavžitega žganja je bila, da je mož drugi dan, v pondeljek, ob 8. uri zjutraj umrl. Gosp. župnik ga je še s sv. oljem mazilil. Nespametnost je kriva te človeške žrtve. Žganjetoči naj vendar pazijo, ko žganje prodajajo, če ga ima kateri preko giave. Kaj pravijo sedaj k tej nesreči?

a Dol-Otlica. — Dne 23. t. m. je umrla članica III. reda Marija Krapež, zapustivša 7 otrok. Pogreb je bil dne 25. t. m. z ogromno udeležbo. N. p. v. m. Preostali naše sožalje!

a Ribenberg. — 9. julija priredi naše „Kršč. soc. izobr. društvo“ veselico z zanimivim vspešnim, na katerem bo tudi igra „Tri sestre“. Člani društva se opozarjajo, da jim bo dovoljen vstop po znižani ceni le, ako pokažejo izkaznico, da so res društveniki. Izkaznico prejmejo v društvenih prostorih. Odbor.

a Iz Črnič. (Nasilstvo volilne komisije.) — Nekaj nezasišanega je to, kar tukaj povemo. Naše županstvo je izvolilo v volilno komisijo za državnozbornske volitve tri člane, naše pristaše. Naši pristaši v Črničah pa so pozabili naznaniti glavarstvu še tri člane, vzete iz srede naših volilcev, ki naj jih le-to pritegne v volilno komisijo. Tega pa niso nasprotniki pozabili. In tako se je zgodilo, da je štela volilna komisija tri naše in tri nasprotne člane. Cela komisija pa je izvolila še sedmega člana. Ker pa so pokazali listki, da sta nasprotni si stranki v komisiji enako močni, je odločil žreb sedmega člana, ki je v našo nesrečo določil socialnega demokrata. In tako se je zgodilo, da je bila komisija sestavljena iz treh članov naše stranke in iz štirih nasprotne. — Za predsednika je bil izbran — seveda — znani Mrmolja iz Sela, oče dobroznanega liberalnega petelina, učitelja v Dobravljah. Pri skrutinju se je leta človek vzrepenčil ter rekel, da glasovnice, ki so bile oddane s tiskarnim imenom našega kandidata dr. Stepančiča, niso veljavne. Naši člani komisije so proti temu protestirali in zahtevali, da se morajo take glasovnice smatrati za veljavne. A nič ni pomagalo. Nato je volilni komisar protestiral proti nameravanemu sklepu večine volilne komisije ter rekel, da glasovnice s tiskanim imenom kandidata dr. Stepančiča so veljavne. Opozarjal je komisijo na morebitne posledice tega nasilstva. A Mrmolja z njegovimi pristaši je ostal trdovraten in izkazal, da je bilo dne 20. t. m. oddano na volišču v Črničah za našega kandidata dr. Stepančiča le 60 glasov (veljavne so smatrati le tiste glasovnice, ki so bile pismeno izpolnjene). Uničili so nam 137 glasovnic. Vseh bi moralo biti 197. Naši ljudje so bili vsled te Mrmoljeve nasilnosti do skrajnosti razkačeni, naprednjaki pa so kot divjaki tulili po občini, ko so zaznali za izid volitev v Črničah. Kaj takega se ni še slišalo! Potem bi lahko pri vseh liberalnih volilnih komisijah meni nič tebi nič uničili vse nasprotne glasovnice in smatrati za veljavne le one, ki nosijo ime liberalnega kandidata! Ali ostane to

črniško nasilstvo, katero je povzročil Mrmolja, nekaznovano?

Iz kanalskega okraja.

kl **Avdo**. Veselica, katero je priredilo 18. junija tuk. „Kat. slov. izobr. društvo“, je dobro izpadla. Petje, deklamacija in igre, vsem je šlo gladko. Zahvaljujemo se vsem gostom in bratskim društvom, posebno pa č. duhovščini in sploh vsem, ki so posetili našo veselico.

Iz tolminskega okraja.

t **Dol. Trebuša**. Umril je tukaj dne 27. junija g. Anton Klemenčič, trgovec in krčmar, po kratki in zelo hudi bolezni. Mir njegovi duši, ostalim sirotam pa naše sožalje!

Veseloštevani volilci!

Pri volitvi dne 13. t. m. ste mi oddali 2540, pri ožji volitvi dne 20. t. m. pa 2790 glasov. Ponosen sem na izkazano mi zaupanje. To sicer niso bile nikake volitve v pravem pomenu besede, nego bila je glasom došlih poročil, nasilnost učiteljev zoper prosto ljudsko voljo! Kljub temu ostali ste trdni kakor skala; borili ste se v težavnem položaju in ste z Vašim pogumnim in neustrašenim nastopom izkazali svoje neomejeno zaupanje do slovenske ljudske stranke.

Zmagali sicer niste, toda to bodi Vam bodrilo za nadaljno resno, premišljeno in urejeno delo na korist poštene stvari, v imenu koje Vam izrekam najsrčnejšo hvalo.

V Gorici, dne 22. junija 1911.

Dr. Hinko Stepančič.

Iz komenskega okraja.

km **Iz Gabrovce**. — Veliko bi se lahko povedalo izza ravnokar minulih volilnih bojev. Liberalci so agitirali na vso moč. Dne 18. t. m. je prišel priznan domači liberalci in nekdo iz Dutovelj, da bodeta imela govor za volitve. Nek naš pristaš je ugovarjal. Zato pa se je nek škof tako vzrepenčil, da je našega pristaša birmal. Seveda ni hotel ostati dolžan naš somišljenik neposvečenemu škofu, ki menda nima prav nobenega patenta klofut deliti. Konec je bil ta, da je moral škof bežati.

Dan ožje volitve so bili gotovi, da dosežejo več glasov kakor naša stranka. A so se všteli. Čeravno so prišli domov vsi zidarji iz Kozine, bivši župan Švara, Franc Verč in še nek c. kr., vseeno so ostali pri nas v manjšini.

Predrznosti pa so naši liberalci! Na miru ne puste nobenega, če ni njih pristaš. Naš g. vikar, ki je šel na voliše, je bil od teh grdo gledan. Rekli so, da bodo cerkev zaprli. To so rekli tisti, ki v cerkev nikoli ne gredo. Ko je šel naš g. vikar z voliše, so mu žvižgali.

To ima č. g. vikar v zahvalo, ker se trudi v naš dušni in telesni blagor. — Kam pridemo po tej poti?

km **Iz Temnice**. — Na binkoštni pondeljek je priredilo tukajšnje liberalno pevsko in bralno društvo „Jenko“ svojo

prvo veselico. Vspored je obsegal petje in igro. Upali smo veliko več. Uže dolgih pet let so imeli na programu to. V tem času bi si bili lahko sami prekrbneli vse potrebno. Razne kirlje so si morali izposoditi pri pristaših S. L. S. Prišli ste tudi sokolski društvi iz Komna in iz Škrbine, in tukajšnje liberalno društvo je mislilo, da jim bodo „Sokoli“ iz žepov krone sipali. Ali prebrisani „Sokoli“ se niso pri tem preneli. Po odhodu „Sokolov“ so škripali udje liberalnega društva, češ škoda, da so „Sokoli“ v vas prišli, ker so jim mnogo škodili. Lepa čast!

Mladina, proč od takega društva! Sedaj je dovolj boljših in res izobraževalnih društev.

km **Iz Pliskovce**. Zadnje nedeljo v maju, na tuk. cerkveni shod se je vršila tukaj druga „veselica šolske mladine“ kakor na belo ned. z vstopnino 30 h. Vstopnino je pobiral predsednik krajnega š. sveta — nabralo se je nad 62 K. Čisti dobiček od prve veselice K 30 se je naložilo v tukajšnjo hranilnico k „šolskemu zakladu“, ki znaša že nad 100 K.

Kje so pa kronce od druge veselice — saj se niso porabile za ustanavljanje „Sokola“ ali za pijačo ob volitvah — to pač smemo tukaj javno vprašati našega naduč. Volka sedaj po dokončanih volitvah? Pa tudi si dovoljujemo vprašati c. kr. okr. šolski svet v Sezani: Ali je sploh znano slavno lstemu, da se je vršila dne 28. maja t. l. veselica v prid šolski mladini in v šolskih prostorih?

km **Iz Temnice** Dragi čitatelji, glejte kako napreduje pri nas napredna stranka. Tisto malo število liberalcev, ki so že tako razvidni iz izkazov volitve, so se tako daleč spozabili, da so si hitro, ko so natančno izvedeli, da je izvoljen dr. Gregorin, nabavili malo smodnika in so ga izpustili v zrak. Seveda to je šlo iz njih žepa.

Kaj jim hočemo, ko imajo prepolne žepke kron!? Jim bodo pa vže pošle.

Pri zadnjih občinskih volitvah so nam ravno ti organi svetovali, da pustimo strankarstvo proč, da tudi oni ne bodo zabavljali. Torej to je trajalo le par mesecev, sedaj so že pokazali svoj napredek, ali mi bi svetovali našemu županu, naj poprej vsako odločitev dobro premisli, ali bo prav ali ne, in naj vpraša za svet tudi koga drugega. Ne le občinskega tajnika, to je učitelja in Francka salamonovega, voditelja napredne, ker je še marsikateri mož v občini, ki bi Vam dal dobre nasvete. Vam je skrbeti za čast in blagor v občini in ne napravljat sovražstvo in prepir med občinarji.

Sram Vas bi bilo lahko, ker ste dovolil streljati v rojstni vasi našega deželnega poslanca.

Še sosednje vasi so se zgražele nad tem vašim dejanjem. Toraj, mladi župan, v tej okolici in vode, da bi se umil, morate se podati dol do višnjave Soče, tam se boste že očistil, mi vas ne bomo več zaradi tega pregledovali. Več občinarjev.

Vsi somišljeniki S. L. S. na Krasu in na Vipavskem in posebno zaupniki so naprošeni, naj nam čim prej naznanijo vse

jim znane konkretne slučaje o nezakonitostih, ki so se vršile prigodom zadnjih volitev.

Iz sežanskega okraja.

s **Repentabor**. „Edinost“ je v neki številki pred volitvami priobčila poročilo o volilnem shodu S. L. S., ki se je vršil dne 11. t. m., katerega so naši liberalci razgnali. Da so shod razgnali, ni nobena čast za liberalce. Ako bi bili resnicoljubni možje, s katerimi je pametna razprava mogoča, bi shoda ne razbili. Tako so pa pokazali, da se bojijo slišati resnico. Tudi naš župan je stal v vrstah onih, ki so bili veseli, da so shod razgnali. Seveda učitelji tudi niso smeli manjkati zraven, in ravno ti so delali največ medklicev med govorom zastopnika S. L. S. iz Gorice. Vzrepenčil pa se je popolnoma po nepotrebem stari učitelj Fakin! Da bi ga videli, kako je trepetal in se penil od jeze. Mislili smo, da se razpoči ali pa da je božjasten. Beli lasje so mu stali po koncu in jel je tolči po mizi ter kričal: Jaz nisem liberalci, jaz sem boljši kristijan kakor goriška gospoda! A komandirati si ne pustimo od goriške gospode. Gregorin je boljši kristijan kakor klerikalci itd. — Učitelju Fakinu povemo, da svoj čas je bil drug mož, in mi Repentaborci smo ga bolj spoštovali kakor sedaj. Pa naj hodi tudi vsaki dan k maši in k spovedi, ako podpira in čita liberalne liste, velja vsa njegova pobožnost prav malo. Tako govore razne papeževe in drugih cerkvenih učnikov odredbe. — Sicer pa so naši liberalci napeli vse moči pri volitvah. Agitirali so tako, da sam Gregorin bi se jih sramoval. Mi pa jim nič ne zamerimo, ker jih poznamo, kakšni možje so! Da bi uže prišli do spoznanja, da liberalci nima srca za ljudstvo, za kmečko in delavsko ljudstvo.

s **Kakega političnega propričanja so nekateri Dutovci!** — Bilo je 11. t. m. v Dutovljah. Naša stranka je sklicala za ta dan volilni shod po maši. Pred Tavčarjevo gostilno se je zbralo mnogo ljudi, seveda velika večina pristašev liberalne stranke. Unela se je živalna debata, v katero so posegali vsi vprek. Zastopnik S. L. S. iz Gorice je pojašnjeval razne neresnične trditve liberalcev. Konečno je rekel nek debel in bradat mož, ki je najbolj zagovarjal dr. Gregorina: „Pripeljite nam na dan volitve tri hektolitre vina, pa bomo vsi volili Stepančiča. Kdor več da, tistega bomo volili.“ — S takimi ljudmi smo se morali boriti na Krasu. Torej v Dutovlje tri hektolitre vina, v Skopo tri, v Štorje tri itd. pa bi šlo, in dr. H. Stepančič bi bil izvoljen ne od volivcev pač od ukupljenih vinopivcev! Hvala za tako čast. Jo prepuščamo Gregorinu. Na Krasu je bil pri ožji volitvi izvoljen tisti, ki je več dal! —

s **Štjak**. Vabilo na IX. redni občni zbor „Hranilnice in posojilnice v Štjaku, registrovane zadrage z neomejeno zavezo“, ki se bo vršil v nedeljo dne 9. julija 1911 ob 2. uri popoldne v župnišču. Dnevni red: 1. Poročilo o upravnem letu 1910. 2. Potrjenje računskega sklepa za l. 1910. 3. Volitev načelstva in nadzorstva. 4. Slučajnosti.

Iz korminskega okraja.

kr **V Kožbani** so imeli 25. t. m. češčenje sv. R. Telesa s slovesnim posvečenjem presv. Srcu Jezusovemu. — Vdeležba je bila obilnejša, nego je marsikdo pričakoval: lepo je bilo videti može in fante z g. učiteljem na čelu, kako so skupno molili in vstrajali v cerkvi kar 2 uri zapored; žen in deklet še omenjati ni treba, so itak že bolj pobožne, kakor možiki; a da so bile mnoge — zlasli dekleta, ki so s svojim lepim petjem še druge vabile zopet in zopet v cerkev — kar 3 do 5 ur v cerkvi, to je že izredno junaštvo! Pa tudi šolarji — dečki in deklice po pol ure — so svojo pobožnost lepo opravili in svoja nedolžna srca posvetili presv. Srcu... In ob 11. uri je bila cerkev zopet izredno polna: prihiteli so skoro vsi farani — če ne mislimo na par zmrzlinov — da so poslušali pridigo in se skupno posvetili presv. Srcu... Tudi h mizi Gospodovi jih je veliko pristopilo, med njimi mnogi fantje in možje — vseh skupaj 116. Ja, božje Srce, sprejelo si ta dan vsaj nekoliko zadoščenja za obilna razžalenja, zato blagoslovi kožbansko ljudstvo in ogrej tudi one, ki so še — mrzli!

Za kratek čas.

S **Hribu** na 14 jun. 1911. Naj pr. Primorski list v Garic. Me beseli bidš moj prjatu Vrtuc da ti je maja pisma šla h serc; Ti astaneš dama n vaš prdaju bisk an žnurce k paznaš soja vrata k jih n morš falit, s že fajm mažak k tko lepo uvogaš prjatlje. Bog ti dej zdravje in ta prava pamet. Nkul več nastuj se kanterat za duni — ker voš astau le zuni. Uš pa raj peu dama tista taljanska „mara mea“ u toj veteg n pa uš uleku zraun tista naduha kji prauje tminci ramonika. „Grajte nutar po šoldi brača trika-traka“, tku sn slišu u garic krčati tam za belika kasarna. — No sa pa zbogom pa nč ne zamer, n drujč na vertaj jame k padeš skus vajno pa ua morš beč ven.

LISTEK.

Marx-ov nauk o delu in veljavi.

(Dalje.)

„Čas“ pravi, da dele „krščanski sociologi (Liberatore, A. Weiss, Antoine in dr.) čisto mirno dohodke v tri deleže: En delež pristoji delavcem (kot plača), drugi lastniku zemlje (kot renta), tretji lastniku kapitala (kot dobiček.)“ Temu dostavljamo, da delijo na ta način dohodke čisto mirno sploh vsi liberalni in kapitalistični sociologi, da pa ta delitev ni ideal krščanske pravičnosti in ljubezni, ako se v teh rentah in dobičkih ne skriva morda **odškodnina!** Terjati dobiček od kapitala je bilo že v starem zakonu prepovedano. Tako-le beremo v 14. psalmu: „Kdo bo prebival, o Gospod, v tvojem šotoru in na tvoji sveti gori? Kdor ne daje denarja na obresti!“ Ali naj bo novi zakon v tem oziru manj popoln ko stari?! In v V. Mojz. knjigi beremo: „Na posojaj na obresti svojemu bratu ne denarjev, ne pridelkov in ne kake druge reči, ampak ptujcu. Svojemu bratu pa posodi brez

V manufakturni trgovini
TEOD. HRIBAR V GORICI
(prej „Krojaška zadruga“)

se dobi najboljše platno in bombaževina za perilo, brisalke, namizni prtji, serviete, žepni robci itd.
CENE SOLIDNE.

obresti to, česar potrebuje, da te blagoslovi Gospod, tvoj Bog, v vsem tvojem djanju v deželi, ki greš vanjo." Na podlagi teh in drugih svetopisemskih izrekov piše učeni profesor Rohling: „Ako vse premislimo, kar smo povedali, ne najdemo trdne podlage za obrestovanje. Zato prepoveduje sv. pismo obojega zakona, obrestovanje po vsej pravici absolutno... Obrestovanje treba odpraviti. Edino sredstvo pa, s katerim bi se dalo to doseči, je **javna organizacija** produkcije.“¹⁾ Profesor Rohling nam tudi podaja edino pravi razlog, zakaj da je Bog dovolil jemati od ptujcev obresti? Ta razlog je prav tisti, ki ga je imela Sv. Stolica pred očmi, ko je izjavila dne 31. avgusta 1831: „Tistih, ki so pripravljene ubogati sv. Stolico, ni treba vznemirjati.“ Tuji narodje so proti naravnemu zakonu uvedli obrestovanje, zato je Bog dovolil njim v kazni, da jim smejo Izraelci dati posojila na obresti, dokler se narodje sami ne spametujejo. Tista „mirna vest“ prihaja od tod, ker nam liberalna šola že stoletja zatrjuje, da je kapital produktiven. Pravijo, da rodi denar dobiček, ako ga na pr. posodimo za trgovino. Pri tem pa ne pomislimo, da so tisti dobički prav za prav le oderušvo. Obresti, ki nam jih da trgovec, je ta utrgal svojim odjemnikom in ti morda drugim. Ko bi dalje preiskovali, bi morda našli, da je te obresti moral pošteno zaslužiti **kak ubog trpin**, kateremu so jih od dnine odtrgali. Sv. Ambrož (De Tobia c. 44) pravi: Misliš, da delaš prav, ko prejemaš od trgovca obresti, a ta mora pri cenah slepariti, če hoče tebi dati obresti.“ Tista „mirna vest“ ni krščanska, ampak kapitalistična ali egoistična. To „mirno vest“ obsoja sv. pismo in zdrav razum. Sv. Pavel nam kliče: „Izrujte lakomnost, ki je malikovanje!²⁾ Ako imamo živež in obleko, bodimo s tem zadovoljni. Zakaj kateri hočejo obogateti, padejo v skušnjavo in zadržgo hudicevo... Korenina vsega hudega je lakomnost po denarju.“³⁾ To je krščanski duh. — Kapitalistični duh pa je zbirati dobičke in bogastvo.

Modroslovec F. Paulsen pravi na že navedenem mestu: „Kdor ne dela, živi na ta ali oni način na račun drugih... Zapoved: Ne kradi, je le negativna oblika pozitivne zapovedi: V potu svojega obraza boš jedel svoj kruh.“ To velja za vse slučaje. Izjeme so le redke, ki poterjujejo pravilo in se nanje ne moremo sklicevati, ker je postava dana v splošno dobro. Deleži, obrestji, sadovi brez dela so vzeti iz žepov ubogega trpina, ki radi tega žaluje, kakor piše sv. Avgustin: „Kjer je dobiček, je na drugi strani zguba... Dobička ne moreš imeti, ako nisi koga osleparil. Da si pomnožiš denar, razžališ Boga, zraste ti kup zlata, a oslabi vera... Ako nima nihče zgube, nima tudi nihče dobička. Kdor ima dobiček, se veseli, kdor pa ima zgubo, se žalosti.“⁴⁾

To so res apostolske besede! Kar se tiče sv. Antonina (umrl l. 1459 v Florenci), na katerega se tudi „Čas“ sklicuje, je resnično, da pravi tako le: „Po pridnosti v kupčijah postaja denar trgovcem dob ičk on os en.“⁵⁾ Ta stavek izraža resnico. Vprašanje je le, od kod izvira ta dobiček? Ta dobiček ne izvira iz denarja, ampak iz dela trgovcev in drugih ali pa iz sleparstva in to poslednje je oderušvo. S pomočjo denarja je sicer dovoljeno z lastnim delom pridobiti si kaj, a drugo vprašanje je, ali je denar sam produktiven? To ni!

Tudi ko bi bila zemljatako rodovitna kakor v r á ju, bi vendar ne mogla roditi niti za las nove veljave. Dokler bo za obdelovanje potrebno človeško delo, bo veljavo tvorilo izključno le to!

¹⁾ Das Zinsverbot, ein Vortrag von dr. Aug. Rohling, 1905. Naj omenimo, da živi sedaj učeni dr. Rohling v Gorici. Ta učenjak zastopa naše stališče.

²⁾ Kol. 3, 5.
³⁾ I. Tim. 6, 10.
⁴⁾ Cit. delo Hohoffe str. 139.
⁵⁾ Sum. theol. II., tit. I. c. 7 § 16.

Loterijske številke.
24. junija.
Dunaj 24 83 44 41 32
Gradec 6 39 59 1 60

Podpisani naznanjam svojim in drugim odjemalcem, da sem preselil svojo krojaško delavnico iz Križne ulice nasproti „Šolskega Doma“ v **ulico sv. Antona na dvorišče štov. 7** v hišo g. J. Kopača, svečarja v Gorici.

Priporočam slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, posebno veleč. gg. duhovnikom svojo izvrstno delavnico za izdelovanje talarjev in drugih spadajočih oblek.

Z odličnim spoštovanjem udani
Josip Smet,
krojaški mojster v Gorici.

Lekarna
Cristofoletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice
z znamko sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna m o č teh kapljic je neprekosljiva. Te kapljice **uredijo redno prebavljanje**, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico (Varstvena znamka) popije. **Okrepé želodec, storé, da izgine v kratkema času omotica in šivotna lénost** (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raje je.

Cena steklenica 60 vin.

Jakob Šuligoj

urar c. kr. državne železnice
Gosposka ulica št. 25
v Gorici.

Priporočam svojo zalogo vsakovrstnih zlatih, srebrnih, in stenskih ur, budilk itd. Zaloga zlatnine in srebrnine.

Vse po nizki ceni.

Restavracija
„TRI KRONE“
GORICA — Gosposka ulica

ima vedno sveža jedila, toči pilzensko in steinfeldsko pivo, izborna domača vina in teran. — Cene zmerne.

Ferdinand Baumgarten,
restavrater.

Odlikovana pekarija
in sladčičarna
K. Draščik
v Gorici na Kornu
(v lastni hiši)

izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, pinee itd. Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali orig. buteljkah. Priporočam se sl. občinstvu. Cene jako nizke.

Gamaše raznovrstne, izdeluje se tudi po meri.
Galoše prave ruske, se popravlja.
Usnje podplati ter čevljarje potrebuje.
Vrvarsko raznovrstno blago.
I. Drufovka Gorica
Gosposka ulica 3. (Nasproti Montu.)
Ustanovljena tvrška leta 1866.

Prva slovenska trgovina z jedilnim blagom

Anton Kuštrin,
v GORICI
Gosposka ulica št. 25

priporočam slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo veliko trgovino raznega jedilnega in kolonialnega blaga.

Vse blago prve vrste.

Cene zmerne in nizke. Postrežba točna in solidna. Na željo odjemalcev v mestu se blago dostavlja na dom.

Pošilja se po železnici in pošti.

Prva in edina slovenska kleparska delavnica v Gorici, ul. sv. Ivana št. 11.

se toplo priporočam za vsa stavbena in galanterijska dela za cerkve in stolpe, katere napravi po načrtu

Josip Patek,
naslednik Karola Čufer

priporočam se tudi vsem gg. odjemalcem, posebno pa kmetovalcem. V zalogi ima: mehe za žveplanje, zadnji sistem škropilnic za vtrijol, polivalnike za vrte in patentirane ventilatorje za dimnike i. t. d. oprave se izvršujejo točno in po najnižji ceni.

Anton Potatzky
naslednik JOSIP TERPIN.
v Gorici, na sredl Raštela hiš. št. 7.

Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovališče nirnerskega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

Potrebščine

za pisarne, kadilce in popotnike.
Najboljše šivanke in šivalne stroje.
Potrebščine za krojače in čevljarje.
Svetinjice, rožni venci mašne knjžice.
Hišna obuvala za vse letne čase.
Posebnost:
semena za zelenjave, trave in detelje.
Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi.

„Kmečka Banka“ v Gorici,
na Kornu št. 12

eskomptuje menjice pod jako ugodnimi pogoji.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun, ter jih obrestuje čisto po

4³/₄ 0/0

Nadželstvo obstoji iz gg.: Dr. Alojzij Franko, predsednik, Ivan Šauig, veleposestnik in župan v Biljah, podpredsednik, Fran Obljubek, veleposestnik in župan v Kojkem-Krasno, Ignacij Križman, nadučitelj v Dornbergu, Alojzij Handelj, veleposestnik v Podgori.

Goriška zveza

gospodarskih zadrug in društev v Gorici
registrovana zadruga z omejeno zavezo

posreduje pri nakupu kmetijskih potrebščin in pri prodaji kmetijskih pridelkov.

Zaloga je v hiši „CENTRALNE POSOJILNICE“ v Gorici,
TEKALIŠČE JOS. VERDI ŠT. 32.

Peter Cotič,
čevljarški mojster, Gorica,
Raštelj 32.

Zaloga vsakovrstnih čevljev za odrasle in otroke. Naročila z dežele se po pošti pošiljajo. Cene zmerne.

Edino zastopstvo najboljšega čistila za čevlje in usnje.

BOŽIDAR BOŽIČ,
pek in sladčičar pri Sv. Luciji ob Soči

sprejema naročila vsakovrstnega peciva, kakor: Kolače za birmance, torte in druge fine sladčice za poroke in nove maše. Prodaja najrazličnejše in najfinejše likerje in vina na drobno in v originalnih steklenicah. Postrežba točna. Cene nizke.

Sladoled! **Sladoled!**

M. Šuligoj, urar v Gorici
ulica Barriera 43 (tik drž. kolodvora.)

Zaloga švicarskih žepnih in stenskih ur, budilk itd. Poprave se izvršujejo točno in po nizki ceni z enoletnim jamstvom.

Zaloga najnovjših orkestrionov, šivalnih strojev raznih sistemov. Šivalni stroji pod jamstvom 10 let.

Daje se tudi na obroke.

Lepa prilika za tiste, ki potujejo v Gorico z državno železnico.

Odlikovana mizarska delavnica s strojevim obratom

ANT. ČERNIGOJ
Gorica Tržaška ul. št. 18.

Zaloga pohištva iz lastne delavnice. Izdeluje cerkvena dela, spovednice, klopi, okvirje, klečalnice itd. Vsakovrstna dela za stavbe.

Čevljarska zadruga v Mirnu

naznanja sl. občinstvu, da je odprla prodajalno svojih izdelkov na trgu sv. Antona na vogalu v Rabatišče števil. 1 ter se priporoča za obilno naročbo. --- Ima v zalogi vsakovrstnega obuvala ter sprejema naročila po zmernih cenah.

„CENTRALNA POSOJILNICA“
REGISTROVANA ZADRUGA Z OMEJENO ZAVEZO
v GORICI

obrestuje hranilne vloge po 4 $\frac{1}{2}$ %. Daje članom posojila na vknjižbo po 5 $\frac{1}{2}$ %, na menice po 6%, na mesečno odplačevanje, ki znaša mesečno 2 K za vsakih 100 K. Rentni davek plačuje posojilnica sama. Zadržni urad je v lastni hiši **Corso Gius. Verdi** št. 32, I. nad. — Uradne ure vsak dan razun nedelj in praznikov od 8. ure zjutraj do 1. popoldne.

O D B O R.

JOSIP CULOT

v Raštelju števil. 2 25 v Gorici.

Velika zaloga vsakovrstnih igračk, okraskov za božično drevesce in punic za igračo.

Razpele iz kovine, rožni venci in podobice, rokavice iz volne in sukna, čevlji in klape, zaloga drobnjave in kramarije na drobno in debelo, kipi in svetniki iz porcelana, seme za zelenjave in trave, moške in ženske nogavice, mošnjički in kovčegi, pipe, ustniki in cevi.

Za birmo prave švičarske ure

zlatino in srebrnino itd. nakupite najbolje in najceneje pri tvrdki **Aleksander Ambrožič** GORICA, Korso J. Verdi 26.

Istotam se izvršujejo popravila v to stroko spadajoča točno in po najnižjih cenah.

Nova trgovina z železnino

PINTER & LENARD

v Gorici v Raštelju št. 7.

Velika zaloga železa, cementa, kuhinjske posode, raznovrstnega orodja, za poljedelce, mizarje, kovače i. t. d. sesalke, klosete, peči, štedilnike in vsi v to stroko spadajoči predmeti.
Cene zmerne, postrežba solidna, prijazna in domača.
Cenj. občinstvu se toplo priporoča

Pinter & Lenard.

ZA BIRMANCE!

Opozarjam, da imam v svoji zalogi — — — — — najprimernejša darila za birmance, krasne žepne ure, verižice in raznovrstno zlatenino.

Cene nižje kakor v mestu. Lastna popravilnica.

Blago garantirano. Jamstvo! Za obilen obisk se priporoča

IGNAC ŠULIGOJ,

urar pri Sv. Luciji ob Soči.

Pivi e kr. privilegirani **M. Poveraj** Zaloga modnega blaga, gotovih oblek in perila

GORICA na Travniku

zavod za civilne in vojaške uniforme

VSAKE VRSTE.

Naročila se sprejemajo: „Tolstovrška slatina“, p. Guštanj, Korosko. Sprejmejo se založniki.

Pijte samo Tolstovrško slatino!

ki se dobi dosedaj na Primorskem pri naslednjih preprodajalcih:

Fr. Špacapan, Ozeljan	Josip Vatovec, mislice Divača	K. Šiškovič, Černikal
Ad. Ivančič, Kanal	Leopold Jonko, Bovec	Avg. Dolenc, Ajdovščina
Jos. Urbančič, Bazovica	P. Bertok, kon. dr., Dekani	E. Bevk, Lokavec
Fr. Majne, Gornje Vremah	Ivan Ukmar, Dutovlje	Iv. Fidel, Pesek
J. Škerlj, Tomaj	J. Stravs, Cerklno	Fr. Silvester, Vipava
Fr. Miklavčič, Kobarič	M. Kacin, Poljce	L. Kovačič nasl. Sv. Lucija

SLOVENC! Svoji k svojim! Kupujte in zahtevajte povsod le **TOLSTOVRŠKO SLATINO!**

Naročila se sprejemajo: „Tolstovrška slatina“, p. Guštanj, Korosko. Sprejmejo se založniki.

Podružnica „Ljubljanske kreditne banke“ v GORICI

— se bavi z vsemi v bančno stroko spadajočimi posli. —
Vloge na knjižice obrestuje po 4 $\frac{1}{2}$ %, vloge v tekočem računu po dogovoru.

Delniška glavnica K 5.000.000. Centrala v Ljubljani. — Rezervni zaklad K 450.000. —

PODRUŽNICE: Celovec, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.

OBLEKE BENJAMIN

dobivajo se v veliki izbiri

♦♦♦ od kron 20—30 ♦♦♦

pri **J. MEDVED-GORICA.**